

מ"ת 40446/12/19 - מדינת ישראל נגד טארק דאוד, בילאל נזאל, חדיפה דאוד

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 40446-12-19 מדינת ישראל נ' דאוד(עציר) ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. טארק דאוד (עציר) 2. בילאל נזאל (עציר) 3. חדיפה דאוד (עציר)

החלטה לעניין תשתית ראיתית לכאורית בעניין המשיבים 1 ו-3

הליך ומעשים:

השתלשלות ההליך:

ביום 16.12.19 הוגש כנגד המשיבים כתב אישום המייחס להם עבירות של **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין ו**רצח בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 301(א)(1) לחוק. למשיבים 1 ו-2 יוחסו בנוסף עבירות של **נשיאת נשק ותחמושת**, לפי סעיף 144 (ב) רישא וסיפא לחוק ו**שיבוש מהלכי משפט**, לפי סעיף 244 לחוק. יחד עם כתב האישום הוגשה כנגדם בקשת מעצר עד תום ההליכים.

בד בבד עם הגשת כתב האישום כנגד המשיבים, הוגש באותו עניין כתב אישום נפרד כנגד שניים, סאמי עראר ועבדאללה רשק. לסאמי יוחסה עבירה עיקרית של רצח, ולעבדאללה יוחסה עבירה של סיוע לרצח. סאמי נעצר בהסכמה עד לתום ההליכים נגדו, ואילו עבדאללה שוחרר ממעצרו, לאחר שמצאתי כי הראיות בעניינו אינן מספיקות ולו לכאורה.

ביום 23.7.20, בתום דיוני הראיות בעניינו של משיב 2, ניתנה החלטה בה הוריתי על מעצרו של משיב 2 עד תום ההליכים נגדו.

המעשים המיוחסים למשיבים:

לפי עובדות כתב האישום, בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה ומסיבות שאינן ידועות לה, קשרו המשיבים קשר עם סאמי, עבדאללה ובהא להמית את באסל עאסי, דודם של משיבים 1 ו-3.

בהתאם לקשר ולצורך קידומו הגיעו המשיבים 1-2, סאמי ועבדאללה ל"מעבר אליהו" ועברו מישראל לקלקיליה שבשטחי הרשות הפלסטינית, שם פגשו את משיב 3. החמישה תכננו כיצד ישימו קץ לחייו של באסל ושוחחו אודות פרטי הקשר. בהמשך שינו המשיבים את התכנית וסיכמו כי ימיתו את באסל, בשעה שמשיב 3 יסיע אותו מקלקיליה לכפר ברא.

סמוך לשעה 18:00, נסעו המשיבים 1 ו-2, סאמי ועבדאללה, בסקודה ובאיסוזו, חזרה מקלקיליה, דרך "מעבר אליהו", לביתו של בהא בג'ל'וליה. כתב האישום מציין את נסיעתם של משיבים 1 ו-2, יחד עם סאמי מג'ל'וליה לכפר ברא וחזרה.

בסמוך לשעה 20:00 נסעו משיבים 1-2 וסאמי מביתו של בהא בג'ל'וליה לכיוון כפר ברא, כשהם מצוידים באקדח טעון בתחמושת ובכובעים. משיב 2 וסמי הדביקו סרט הדבקה על לוחית הזיהוי של האיסוזו, והשלושה ארבו לבאסל בצד הדרך.

בסמוך לשעה 20:35 הסיע משיב 3 את באסל, ברכב טרנספורטר, דרך מעבר אליהו, אל נקודת המארב. בשלב כלשהו עבר באסל לשבת במושב האחורי.

משיב 3 ובאסל הגיעו לנקודת המארב בכפר ברא, או אז עקפו השלושה ברכב האיסוזו את הטרנספורטר, חסמו את דרכו ונעצרו. משיב 3 בלם ופגע באיסוזו. לאחר מכן, המשיכו שני כלי הרכב בנסיעה איטית כשהם מקבילים וקרובים זה לזה. בשלב זה פתח משיב 1 את החלון הימני אחורי של האיסוזו, שלף את אקדחו וירה, מספר יריות, לעבר החלק האחורי של הטרנספורטר, מקום בו ישב באסל.

בהתאם לתכנית הקשר, פתח משיב 3 את דלת הנהג של הטרנספורטר ויצא בריצה לעבר שדה סמוך, בעוד שמשיב 1 יצא מהאיסוזו, התקרב לטרנספורטר והמשיך לירות עוד מספר יריות לעברו.

כתוצאה מהירי נגרם מותו של באסל מפציעה בראשו, בצווארו ובגבו.

לאחר הירי, חזר משיב 1 לאיסוזו, והשלושה נמלטו בנסיעה מהירה לכיוון מחלף מורשה. משיב 1 הסליק את האקדח בשדה, צפונית למחלף מורשה. משיב 2 וסאמי הורידו את סרט ההדבקה מעל לוחיות הרישוי של האיסוזו והשלושה המשיכו בנסיעה למחלף מורשה, שם אסף עבדאללה את משיבים 1-2, על מנת למלטם, והסיעם לבית אמו של בהא בתל אביב. סמי נסע להוד השרון באיסוזו ולמחרת דאג לתיקונה, במטרה להעלים את סמני הפגיעה שנגרמו לה בזמן הרצח.

המחלוקת בין הצדדים:

הצדדים חלוקים על עצם הקשר של משיבים 1 ו-3 לאירוע. בעוד התביעה מייחסת למשיבים השתתפות פעילה ברצח ובתכנון, כופרים המשיבים במיוחס להם. לטענת התביעה היו השניים שותפים לקשירת הקשר לרצח באסל. משיב 3 הוביל את באסל ברכב לזירת האירוע, שם ירה עליו משיב 1 תשעה כדורים שהביאו למותו. משיב 1 כפר במיוחס לו בעוד

משיב 3 טען כי נקלע בתמימות לזירה והפך בעצמו לקורבן באירוע אלים.

תמצית טענות התביעה:

התביעה טענה כי סאמי אינו עד מהימן, אך עם זאת גרסתו המתפתחת מתאימה להיותו "עד שותף", אשר נקט בדרך שקרית, כדי להגן על עצמו; לגרסתו קיימים חיזוקים, בין השאר בדמות הודעותיה של ק'; תמונות וצילומים של המעורבים ב"מעבר אליהו"; תמונות המשיבים 1-2 ועבדאללה, כפי שנקלטו במצלמות האבטחה ברחוב קבוץ גלויות בתל אביב.

תמצית טענות ההגנה:

ב"כ משיבים 1 ו-3 העלו איש איש טיעוניו, עיקרם זהה בתוכנו.

בטיעוניהם יחסו עורכי הדין המלומדים מקום של כבוד לגרסתו, השקרית לטענתם, של עד התביעה המרכזי סאמי עראר. לדברי ב"כ משיב 1 עורך הדין עבד אבו עאמר, סאמי עראר, הוא עבריין, הלוקה בחוסר אמינות, גרסתו שקרית והוא אף שיבש ראיות. הגרסה שמסר היא הגרסה אותה חפצה המשטרה לשמוע, בנוסף הציע לחוקריו לשקר על מנת לקדם את ענייניו. חקירתו של סאמי היתה קשה וממושכת והחוקרים מסרו לו מידע שקרי לפיו משיב 1 "סיבך" אותו ואף הילכו עליו אימים, באופן זה "בנו" סאמי והחוקרים את התיק. החוקרים נקטו בדרכי פעולה של הטעיה מכוונת ואין לראות בכך תרגיל חקירה לגיטימי, משכך, יש לפסול את כל הודעותיו של סאמי;

לדברי ב"כ משיב 3, עו"ד מוחמד ענבואי, סאמי העלה את שמו של משיב 3 רק בחקירה ה-13 מתוך 14 חקירותיו ודבריו כנגדו חסרים חיזוק; המשטרה הבינה שסאמי הוא החוליה החלשה והוא בודד, כבר בשלב המעצר, מהאחרים. לכך יש להוסיף את תרגילי החקירה והתנאים הירודים והקשים בהם שהה; סאמי הינו עד שקרן שמסר גרסה חדשה בכל הודעה ואף הציע לחוקריו לשקר. התביעה אף היא התרשמה מחוסר אמינותו;

עוד טענו עורכי הדין כי התביעה לא סיפקה מניע מצד המשיבים לרצוח את באסל.

בנוסף לאמור לעיל העלו ב"כ המשיבים את טיעוניהם כמפורט להלן:

משיב 1

ב"כ משיב 1 טען כי מרשו כופר במעורבות באירוע וכי לכל הפחות קיים כרסום בראיות; יש להתעלם לחלוטין מהעדים שהם "בעלי עניין" - בני משפחתו של בהא; סאמי ניסה להעלים ראיות ובהשוואת גרסתו להודעות חברו מסילתי ומעבידו אלעוברה יש כדי להמחיש את שקריו; ק' אף היא עדה לא אמינה; מדבריהם של משיבים 1 ו-3 בהאזנות הסתר עולה כי אינם מעורבים ברצח שכן נשאלו מה קרה לדודם והשיבו כי הם ינקמו את דמו; מחדלי החקירה בתיק - עדי ראיה שלא נחקרו, חיפוש תרמילי ירי בשדה, על ידי המשטרה, רק כעבור מספר ימים מיום האירוע, אלו לא נמצאו שכן בזמן זה יכלו עבריינים להעלימם; הטענה של ירי על ידי משיב 1, לעבר רכב בו יושב אחיו - משיב 3 - אינה סבירה הן למשיב 1 היורה והן למשיב 3 שנטען כי נתן הסכמתו למהלך זה; דברי העד תאמר עודה אינם מתיישבים עם מעורבות מכוונת של משיב 3 באירוע; החומר אינו כולל ראיות פורנזיות והאקדח בו בוצע הירי לא נתפס; סרט ההדבקה - האיזולירבנד, נמצא רק

מקץ חודש מיום הרצח כשהוא דבוק בחלקו לכביש, ולא בדרך עפר; משיב 1 שיתף תחילה פעולה עם חוקריו וכפר במעורבותו באירוע, רק בשלב מאוחר יותר, עת איבד אמון בחוקריו, ולאחר קבלת ייעוץ משפטי, שמר על זכות השתיקה;

משיב 3

לטענת ב"כ משיב 3, אין מחלוקת כי משיב 3 היה ברכב הנפגע עם המנוח אלא שקיים שוני בין מרשו לבין המעורבים האחרים שכן משיב 3 היה קרוב לאירוע אלים זה; חלקו של משיב 3 צומצם אך למפגש עם שאר המשיבים, מספר שעות לפני הרצח ולאחריו; לא ניתן לקבוע קיומה של תשתית ראייתית נגד משיב 3, רק על פי אמירה מאוחרת של סאמי בפרט כאשר בחומר קיימות ראיות התומכות בכך שמשיב 3 אינו מעורב באירוע; שמו של משיב 3 הועלה לראשונה על ידי החוקר בעת גביית הודעה מסאמי, ורק כמענה לכך העלה סאמי לראשונה של שמו של משיב 3; סאמי אינו יכול להעיד על הבנתו של משיב 3 על קשירת קשר לרצח שעה שהוא עצמו טוען כי בשלב זה לא הבין זאת; מקריאת עדותו של סאמי על חלקו של משיב 3 בשיחת קשירת הקשר לא ניתן להצביע על הבנתו של משיב 3 על כוונה לרצוח את באסל, מה גם שמשיב 3 היה בקשר טוב עם דודו; משיב 3 נמלט לשדה ומיהר להזעיק משטרה; אמירותיה של ק' אינן מערבות את משיב 3; הירי בוצע ראשית בזמן שמשיב 3 היה עדיין ברכב והמשיך אף לאחר שמשיב 3 נמלט ממנו. לא סביר כי משיב 3 הסכים להיות שותף לתכנון בו יעמיד עצמו בסכנת חיים; דברי עדיי הראייה תאמר עודה וגאלב מוטלאק; הפגיעות ברכבו של משיב 3 מצביעות על ניסיונו של משיב 3 לסכל את חסימת רכבו על ידי האיסוז; צ'ק שהשאיר משיב 3 ברכבו מצביע על כי לא ידע שיקלע לזירת רצח; יש לדחות את טענת התביעה כי השחזור מעיד על חוסר מהימנותו של משיב 3;

עיקר הראיות:

ב"כ המלומדים של המשיבים, טענו איש איש למרשו. הצדדים אף הגישו טיעוניהם והשלמות טיעוניהם בכתב. חומר חקירה, אותו מצאו הצדדים כרלוונטי, הוגש לעיוני.

ההגנה לא העלתה טיעונים לגבי עצם הירי כלפי באסל בזירת האירוע אותו יום, לאור זאת, לא מצאתי מקום, לעת הזו, לפרט את המסקנות העולות מחוות הדעת השונות - מעבדה הניידת, מעבדת נשק, והמעבדה לרפואה משפטית - שכן לא בהן מוקדה המחלוקת.

חלקם הארי של הראיות פורט על ידי בהרחבה בעניין החלטת המעצר של משיב 2. לפיכך, ומשמדובר במסכת עובדתית זהה, אחזור עליהם גם בהחלטתי זו ואוסיף.

ראשית לכל יש לבחון את גרסת עד התביעה המרכזי, השותף לרצח, סאמי עראר. מסאמי נגבו מספר הודעות, בין השאר, הוכנס לתאו מדובב ובוצע שיחזור.

בתחילה הרחיק עצמו סאמי ממעורבות באירוע, תוך שסיפק גרסה שקרית לפיה פגש ביום הרצח, באופן תמים, את משיבים 1-2 ובהא ואף נתן לבהא את רכב האיסוזו שברשותו, לאור בקשתו של האחרון להיעזר בו לצורך הובלה. בשלב מסוים בחקירתו, החל סאמי לשתף פעולה ולמסור את גרסתו לאירועים, לכך יש להוסיף חיזוקים שונים המאששים

ותומכים בגרסתו.

אמרתו של סאמי מיום 24.11.19, אשר זכתה לכינוי "היפוך הלבבות", היא זו בה החליט, לדבריו, לחשוף את האמת. בחקירה זו כמו גם בהמשך, עמד סאמי על כך שעתה הוא מוסר גרסת אמת ותיאר את חששו מכך "שפתח" על האחרים.

לדבריו, הוא עצמו לא היה בסוד העניינים, הגיע לזירה בתמימות והופתע מביצוע הרצח.

סאמי פירט על מפגש בביתו של משיב 1 ביום הרצח אחר הצהריים, מפגש בו נכחו, פרט לו עצמו, המשיבים ועבדאללה. באותו מפגש רקמו המשיבים, את הפגיעה בבאסל. משיב 1 לחש על אוזנו של משיב 3 למשך שניות, אז אמר משיב 1 למשיב 2: "אנחנו הולכים אליו הביתה, חודיפה דופק אצלו בדלת, הוא מכיר את חודיפה, יפתח לנו את הדלת ונגיד לו שלום וננשק אותו ונרד ונעלה באוטו עם עבדאללה משיב 3 אמר בהמשך: "לא, לא, תשכחו מפה, בערב אני צריך להביא אותו לבית שלו בכפר ברא". בשעה שחודיפה אמר זאת קיבל סאמי שיחה מאחיו ושוחח עמו. סוכם: "טוב חאלס בכפר ברא, נפגוש אותו שם" (הודעת סמי מיום 24.11.20, עמ' 3, ש' 29-36). סאמי מסר לחוקריו כי לא ידע על מי מדובר ומה הכוונה ב"ננשק אותו". מעבר לשאלה ששאל בעניין ואשר את תשובתה לא הבין, לא רצה לשאול יותר.

עוד תיאר סאמי בפירוט, בין השאר, את נסיעתו עם משיבים 1 ו-2, ברכב האיסוזו, לזירה בה התרחש הרצח; בהיותם בדרכם הורה לו משיב 2 לפנות לדרך חשוכה בהסבירו לו: "שנעמוד פה ונראה את חודיפה שהוא יבוא". עוד אמר לו משיב 2: "יש בחור עם חודיפה, שטארק אולי ירביץ לו, בו נעשה משהו במספרים של האוטו" כדי שלא יקלטו במצלמות. לפיכך, הדביקו משיב 2 וסאמי, איזולירבנד על לוחיות הזיהוי של האיסוזו; הוראתו של משיב 2 לסאמי: "תביא לי לנהוג ותעלה מאחורה...למה שחודיפה יבוא, אני רוצה לעצור אותו". סאמי פינה את מקומו למשיב 2 שהמשיך מרגע זה בנהיגה; ההמתנה במקום המארב להגעתו של משיב 3, שהסיע את באסל למקום והדיאלוגים בין משיבים 1 ו-2 באותה עת. כך למשל אמר משיב 2 למשיב 1: "הנה הוא יושב מאחורה" ומשיב 1 שאל: "איפה הוא? החושרמוטה, הבן זונה הזה?". וכן אמירתו של משיב 2: "בוא נעצור אותו פה ונגמור את זה פה"; הגעת רכב הפולקסווגן נהוג על ידי משיב 3; הירי של משיב 1 לעבר הרכב באמצעות אקדח בצבע כסף ופירוט אופן הירי מתוך האיסוזו: "עצרו באמצע הכביש, טארק פתח את החלון ונשכב עליי ככה והוציא נשק, אקדח צבכ כסף, פתח את החלון והתחיל ירי של טארק על האוטו על החלק השמאלי שלו, ואני חשבתי שטארק יורה על אח שלו חודיפה, חודיפה פתח את הדלת של הנהג וברח, נראה לי שדפק עם הדלת שלו את האוטו שלי". משיב 3 ברח לשדה, בעוד שמשיב 1 יצא מהאיסוזו וירה לעבר הפולקסווגן בעמדו לפניה.

לכך יש להוסיף: פירוט שיחות שניהלו המעורבים במהלך היום; השארת מכשירי הטלפון הניידים של משיבים 1-2, על ידי משיב 2, בביתו של בהא, בעוד שסאמי התנגד להשארת מכשירו אצל בהא ולקח את המכשיר עמו; הסרת האיזולירבנד מלוחית הזיהוי של האיסוזו וזריקתו על הארץ לאחר הרצח; הסתרת הנשק בצד הדרך על ידי משיב 1, על פי הנחייתו של משיב 2 שאמר: "שים את הנשק פה ונחזור וניקח אותו אח"כ". "טארק קפץ מעל השוליים ושם את הנשק"; שיחת הטלפון מסאמי לעבדאללה, בהוראתו של משיב 2, מיד בתום האירוע; איסופם של משיבים 1-2 על ידי עבדאללה, ונסיעתו של סמי לחברו יוסי מסילתי; תיקון האיסוזו שניזוקה במהלך האירוע, על ידי סאמי, למחרת האירוע. בעימות שבוצע בין משיב 1 לסאמי, נשאל סאמי מה היה תפקידו של משיב 1 והשיב: "הוא שירה על האוטו פולקסווגן" (הודעת משיב 1 מיום 3.12.19, עמ' 13, ש' 405). משיב 1 שמר בעימות על זכות השתיקה ואמר שהמשטרה וסאמי "עושים קומבינה עליי".

החיוזקים לגרסתו של סאמי: מסלול האיסוזו, על פי נתונים שהתקבלו מחברת פוינטר; התאמת נזקים בין האיסוזו לטרנספורטר שמלמד על "מגע תאונתי בין שני כלי הרכב ב-3 נקודות התאמה". מתיישב עם דברי סאמי לפיהם פגע הטרנספורטר בחלקה האחורי של האיסוזו; תובנות מפלטי שיחות של משיב 2 ביום הרצח, מהן עולה כי שיחתו האחרונה היתה בינו לבין משיב 1 בשעה 19:04 ולאחר מכן דמם המנוי עד לשעה 22:49; תמונות האיסוזו והטרנספורטר כפי שנקלטו במערכת המצלמות המשטרתית, ומתיישבות עם גרסתו של סאמי באשר למיקומו במהלך היום; דו"ח צפייה - בידוק מצלמות "במעבר אליהו" המדגים את מעבר האיזוסו (וכן הסקודה), ב"מעבר אליהו" ומתעד בצילומים את נכחותם של משיבים 1-2, סאמי ועבדאללה במעבר; מצלמות האבטחה מרחוב קבוץ גלויות בתל אביב המתעדים את

נוכחותם של משיבים 1-2 ועבדאללה במקום; חו"ד מעבדת נשק - מז"פ, הקובעת כי הקליעים נורו כולם מכלי נשק אחד. נתון המתיישב אף הוא עם גרסתו של סאמי על הירי; חוות דעת מומחה מעבדה נידת לפיה "כלי הנשק שבאמצעותו בוצע הירי היה חייב להיות סמוך לדופן שמאל של המכונית". מסקנה המתיישבת עם דבריו של סאמי: "...והתחיל ירי של טארק על האוטו, על החלק השמאלי שלו..."; חוות דעת של המרכז לרפואה משפטית לפיה המנוח נמצא ירוי ברכבו וממצאי הפגיעה בו יכולים להתאים למעבר קליעים דרך שמשות רכב, מסקנה המתיישבת אף היא עם תיאור הירי ע"י סאמי; האיזולירבנד שנמצא בכביש 4 (דו"ח תפיסה - החוקר אריאל אטיאב, מיום 26.9.19). עד הראייה גאלב מוטלק, תיאר את הירי מהאיסוזו לפולקסווגן ואת נהג הפולקסווגן מנסה לזרוק דבר מה לעבר היורים (הודעתו מיום 15.9.19).

עד הראייה, תאמר עודה, תיאר בהודעתו את הירי וציין כי שמע צעקות לעזרה בשפה הערבית, מפי אדם שהיה בשדה. בנוסף, שעה שהזעיק משטרה שמע יריות מהשדה שנורו על ידי האדם בשדה או משהו לידו. לא מצאתי להידרש עתה לגרסתה של ק', הגם שניתן למצוא בדבריה חיזוקים מסוימים, שכן חלק משמעותי מהודעותיה הינו עדות שמועה שנמסרה לה מפי בהא ז"ל.

גרסת משיב 1 במשטרה: משיב 1 כפר במעורבות ברצח וטען כי באסל הוא כאב לו (הודעה מיום 29.10.19). בהודעה נוספת הוצגה לו תמונה שלו אוחד בנשק כלשהו והסברו לכך היה כי הוא רק הצטלם עם הנשק ואין הוא יודע למי הוא שייך; לא זכר היכן היה בשעות הרצח ומדוע לא קיים שיחות טלפון באותו הזמן. לדבריו היה בתל אביב אך אינו זוכר באיזו שעה; שאלות רבות שנשאל נענו בתשובה שאינו זוכר, זאת גם נוכח ראיות שהוצגו בפניו, דוגמת נוכחותו עם מעורבים אחרים ב"מחסום אליהו". התשובות שסיפק הינן פתלתלות, מתחמקות וסותרות.

גרסת משיב 3 במשטרה: משיב 3 מסר את הודעותיו הראשונות, בסמוך לאירוע וביצע אף שיחזור מוקלט המתאר את הקורות אותו. בהודעתו סיפר כי אסף את באסל בטרנספורטר שבבעלותו והסיע אותו, דרך "מחסום אליהו" מקלקילה לכפר ברא. משיב 3 נהג ובאסל ישב לצידו. בשלב מסוים עבר באסל למושב האחורי, כפי שנהג תמיד, כי לא רצה שיבחינו בו שכן הוא מסוכסך עם מספר משפחות ופחד שיראו אותו "לא מחפש צרות". בכביש הכניסה לכפר ברא נצמד אליו רכב משמאלו "ואני נכנסתי בו חזק ודפקתי אותו ממש", באותו זמן שמע יריות מאחוריו. באסל התחיל לצעוק: "זה חיסול, זה חיסול, תברח תברח". משיב 3 יצא מדלת הנהג וברח לשדה. בשעה שרץ שמע שרצים ויורים לעברו והפיל עצמו על האדמה. חיפש, עם אחרים, את באסל, שנמצא לבסוף בתוך הרכב (הודעות מיום 13.9.19, 14.9.19).

משיב 3 התקשר בזמן האירוע למשטרה ותמליל השיחה הוגש לעיוני. בשיחה מדווח המשיב 3 על הירי שבוצע על רכבו בכניסה לכפר ברא.

בהמשך, מקץ חודשיים נחקר משיב 3, הפעם באזהרה, תחילה כפר במעורבות בביצוע הרצח ובהמשך שמר על זכות השתיקה. הוא עמד בשתיקתו גם כאשר הופנתה לו שאלה ברורה אודות שותפותו לתכנון הרצח של באסל (הודעה מיום 20.11.19, עמ' 5, ש' 99-102).

דין ומסקנות:

בתום סקירת הראיות יש לבחון האם יש בראיות שפורטו מעלה, כדי לצלוח את הסף הנדרש לצורך מעצר עד תום ההליכים, היינו האם הן עומדות במבחן ה"אם נאמין" : "אם נאמין לראיות התביעה, האם יהא בהן כדי לחייב את המסקנה שהעורר ביצע את המיוחס לו?" (ראו בש"פ זאדה נ' מ"י (1966) ושורת פסקי דין נוספים בהם בש"פ 1230/20 פלוני נ' מ"י (2020) ובש"פ 1597/20 מ"י נ' מוחמד אבו סעב (2020)).

כפי שצינתי בהחלטותי עת דנתי בעניינו של עבדאללה ולאחר מכן בעניינו של משיב 2, הודעותיו של סאמי, מתפתחות

ומתפתלות. הוא מרחיק עצמו מהמעשים ולמצער מידעה והבנה למתרחש. לכך יש להוסיף את הצעתו לחוקרים למסור גרסה שקרית, באם יחפצו בכך. אף התביעה קבעה כי אמינותו מפוקפקת.

השאלה עליה יש לתת מענה אפוא, בשלב זה הינה: האם די בראיות המפורטות לעיל ובשים לב לאמינותו המפוקפקת של העד המרכזי - סאמי, כדי לקבוע קיומה של תשתית ראייתית מספקת לצורך מעצרו של משיבים 1 ו-3? אומר כבר עתה: ביחס למשיב 1, בדומה לחברו, משיב 2, נראה כי די בראיות שהוצגו בפניו לצורך הקמת תשתית ראייתית לכאורית מספקת נגדו. לא כך הדבר ביחס למשיב 3. סבור אני כי דין משיב 3 שונה משותפיו לכתב האישום. זה המקום לציין ולו בתמצית מושכלות יסוד: בית המשפט רשאי לפצל ולפלג עדותו של עד, לקבל חלק מדבריו ולדחות אחרים. כלל זה תקף גם מקום בו מעיד עד כנגד מספר נאשמים, ואפילו כאשר עדותו מלווה סתירות - "לא אחת עמד בית משפט זה על כך שאין לראות עדות בהכרח ותמיד כחטיבה שלמה אחת אשר יש לקבלה או לדחותה באופן כולל. כלל זה רלוונטי ביתר שאת בעת שהעדים הם שותפים לדבר עבירה, שכן אלו מבקשים, על דרך הכלל, למזער את חלקם בביצוע העבירות המשותפות, ומשום כך עדותם לא תמיד תשקף את האמת העובדתית בשלמותה ... במצב דברים זה, רשאי בית המשפט לפלג את העדות ולבור מתוכה את גרעין האמת, ודחיית יתר חלקיה, ובתנאי שיש יסוד סביר להבחנה בין החלקים השונים. הבחנה כזו יכולה להיעשות על-ידי היעזרות בראיות קבילות ואמינות אחרות או על פי מבחני ההיגיון והשכל הישר. זאת, בשים לב לכך שפיצול עדות אסור שייעשה באופן שרירותי... נדרש יסוד סביר לאבחנה בין חלקי העדות." [ע"פ 3510/16 אבו דקה נ' מ.י. (2019), וכן ראו ע"פ 5617/15, מריסאת נ' מ"י (2016)].

משמע, אין הכרח לפסוק דין זהה לכל המשיבים המעורבים ברצח בתיק זה ובתיק הנלווה של סאמי ועבדאללה, גם כאשר הראיה המרכזית מושתתת על אותו עד שותף - סאמי. בית המשפט רשאי ומחויב לבחון לעומק את היש הראיית הקיים ביחס לכל משיב בנפרד תוך הבאת הטעמים להפעלת הכלל.

זאת ועוד, ניתן לומר כי גרסת "היפוך הלבבות" של סאמי בעניינו של עבדאללה, כמו גם בעניינו של משיב 3, **חסרה פרטים**, הנדרשים לצורך ביסוס הבנתם על המזימה הנרקמת, ברמה הנדרשת בפלילים. אין המשמעות כי בכל אמירותיו ביחס אליהם בחר סאמי לשקר. יחד עם זאת ברי כי סאמי מסר גרסה, המרחיקה אותו עצמו, באופן בלתי סביר לכאורה, מהבנת המתרחש כפי שיפורט להלן.

כאמור סאמי הרחיק עצמו מאחריות לאירועים, מידעה מוקדמת, מנטילת חלק בתכנונם ומהבנת המתרחש. עם זאת כבר בהודעתו השנייה קשר את עצמו למשיבים 1-2. גרסתו מפורטת, והוא אף מציין דיאלוגים מהותיים להם היה עד. בסרטון השחזור שביצע סאמי במסגרת חקירתו, הוא מתאר, בין השאר, את הגעתו לזירת הירי עם משיבים 1 ו-2, את הירי של משיב 1 על הפולקסווגן ואת הימלטותו של משיב 3 מהרכב. מעין בסרטון השחזור נלמד כי סאמי השתדל לשתף פעולה עם חוקריו ולדייק בדבריו, הבהיר והדגים את שהתרחש בשטח בעת האירוע, יזם, הנחה ואף תיקן את החוקרים, הכול תוך ירידה לפרטים. משנמצאו חיזוקים לדבריו, די בכך, לשלב זה, בכדי לאמץ גרסתו. טענות אודות "מדובב מייעץ", כמו גם תנאי כליאה קשים מהם סבל סאמי, ימצאו להם מן הסתם מקום של כבוד בעת ניהול התיק העיקרי. אזכיר בהקשר זה כי סאמי עצמו נעצר עד תום ההליכים, בהסכמתו.

ואדגיש: עניינו של משיב 1, דומה לזה של משיב 2 ושונה מזה של עבדאללה. בעניינו של עבדאללה, כפי שצינתי בהחלטתי שם, גם לו היה ניתן אמון בגרסתו של סאמי, לא היה די בכך כדי ליצור תשתית ראייתית מספקת להיותו של עבדאללה בסוד העניינים, ולהוביל למסקנה אחת בלבד בעניינו, מה שאין כן בעניינו. ביחס למשיב 1, מלאות הודעותיו של סאמי בפרטים מפלילים על מעורבותו ברצח ואין עומדות לבדן. גרסתו נתמכת ומחוזקת בראיות אובייקטיביות כפי שפורט מעלה. זאת ועוד גם עתה, שעה שב"כ משיב 1 שטח טיעונו בפניי, לא הובא כל הסבר, המסבר את האוזן, באשר למעשיו של משיב 1 בעת הרצח.

באשר למשיב 3 מעלה חומר החקירה ספקות באשר לדיוט הראיות נגדו. ראשית, בדומה לעבדאללה, גם לו ניתן אמון מלא בגרסתו של סמי, לא די בה כדי ליצור תשתית ראייתית מספקת כנגד משיב 3. סאמי טען כי בעת קשירת הקשר על גג ביתו של משיב 1 בקלקיליה, הוא עצמו לא הבין כי נקשר קשר לרצוח את באסל, לפיכך, קיים קושי מובנה להוכיח מתוך דבריו כי משיב 3 הבין זאת. בנוסף, תוכן דבריו של סאמי ביחס

למעורבותו של משיב 3 דל ולא די בו כדי לבסס בגינו את ההבנה של משיב 3 כי נרקם קשר לרצוח את באסל. לכן יש להוסיף נתונים נוספים: עם קרות האירוע התקשר משיב 3 למשטרה ודיווח על האירוע; עדים נוספים שנחקרו אינם בהכרח תואמים את דברי משיב 3 אך לא ניתן בשלב זה להתעלם מדברי אחד מהם, אודות זעקות לעזרה שנשמעו מהשדה; שמו של משיב 3 הועלה על ידי סאמי באופן מפורש רק בשלב מתקדם בחקירה, זאת במובחן ממשיבים 1 ו-2; טענה משמעותית שהעלתה ההגנה בנוגע למשיבים 1 ו-3, היא אי סבירות לתכנון הרצח באופן שיתבצע ירי מצד משיב 1 לעבר רכב בו נמצא אחיו - משיב 3 ובנוסף, אין סבירות כי משיב 3, היה מסכים לכן. נראה כי לא זו העת להביא על פתרונה תמיהה זו, די אם אציין כי הירי כוון לצדו האחורי של הרכב בלבד, מקום בו ישב באסל ולא לכיוון הנהג - משיב 3.

אזכיר כי רכבו של משיב 3 ניזוק בתאונה הן מהקליעים שנורו לעבר הרכב והן בשל החיכוך בינו לבין האיסוזו. עניין זה כשלעצמו אף הוא מעורר תמיהה באשר להסכמת אדם שכך יעשה ברכבו.

סוף דבר:

אני מוצא כי די בתשתית הראייתית שהציגה התביעה כדי לבסס, עקרונית, החלטה בדבר מעצרו של משיב 1 עד לתום ההליכים.

לא כך בעניינו של המשיב 3: בעניינו התשתית מסופקת מאוד, ומשאין בכוחה הלכאורי לשאת לעתיד הרשעה, כך גם אין בכוחה בהווה להצדיק המשך מעצר.

ניתנה היום, ט"ז אב תש"פ, 06 אוגוסט 2020, במעמד
הצדדים.